

Ա և աշակերտի, որ իր պատմութիւնը
է Սահակ Բագրատունու առաջարկու-
ամբ։

Սակայն այստեղ երկու հարց է ծագում, ո-
չ պատմիսան պալ ներկայումս դժուար է։
Ենացու պատմութիւնը, զրվելուց յետոյ, են-
րկվել է արդեօք մեծամեծ փոփոխութիւննե-
նոր խմբագրութեան, յաւելուածների ու
աստվածների, թէ մեղ հասել է մեսմականն
ու այլ աշխատանքների մասին։

տէքին պատասխանելու: Իր նաւաստիներուն
ո ծովակալ Սամիսօն ալ հասկցաւ թէ սպա-
սցի ճարպիկ ծովակալը պիտի չուզէ իր նա-
ը նեղ ջրանցքէն մէկիկ մէկիկ դուրս հանե-
եանքի թնդանօթներու զոհ գառնալ, ամե-
ացւոց համար այդ ջրանցքէն անցնել փոր-
ու կրինապատիկ վտանգաւոր էր, նաւահան-
տին և ծովեղեր բերդերուն չնորդւ:
Աւշինկթընի կառավարութիւնը անդամ մ'ալ
և սեց իր պատերազմի ծրագիրը: Հրաման
ուղցաւ Թամիս ցամաքային բանակին, և
ուրիներ փոխադրելեղան Սանտ-Եսպօ, ուր
տիւներով ւաստիներ
կնց զանոն
սպանիացի
գաճին հար
և այս օր
Հօպսըն և
տի կրնան
կուել: Զոր
առարկան
այս ալ մը

յիշում են Ղազար Փարպեցին, Յ. Ման-
նին և ուրիշները: Ահա Բնէ է ասում Փար-
նա մատին: Ենթանելի Մովսէս փիլիսո-
որ մինչդեռ կենանի էր՝ երկնային
ակներին քաղաքակից էր, չը որ այդ հայ
աները նրան տեղից տեղ հալածեցին, չը
ա լուսաւորող ու տգիտանալած գրքերը
տգիտութիւնից՝ վախաղիկէս (այսինքն՝
ծ, ապականաված) էին կոչում. և այլ շատ
ով էլ նրան հալածելով՝ յատոյ, ուրիշների
ց՝ խարէական եպիսկոպոսութիւնը թոյնի
սրբին խմբըն և խեղզեցին. և դոք ինք-
իստէք, ինչպիսի սարսափելի նպավք է ա-
մեռնելու ժամանակ քահանայապետի
Զարմանալի չը արդեօք, որ այսպիսի
կանի «լուսաւորող և տգիտանալած գրքե-
չնից յայտնի չը ինչպէս մեզ, այնպէս էլ
առենազիրներին: Հաւանական չը արդեօք,
գրքերից մէկն էլ հայոց պատմութիւնը
մանաւանդ եթէ յիշենք, որ Խորենացու
ին տուած տեղեկութիւնները շատ հա-
սասխան են Փարպեցու վերոյիշեալ հա-
տեղեկութիւններին Մովսէս փիլիսոփա-
հն: Բայց մէջ մէջ առ առ առ առ առ առ

բով ընդունվեցան ծովակալէն եան
ները. Սէրվէրան ասպետաքար ա
մանոնք փախանակել ամերիկացոց ո
ացի գերիներու հետ. Սամփոն
հարցուց, հարկ եղած հրամանը
օրերս բանակցութիւնները վերջ
և ի իր արի լուկերները անզամ մ
ան իրենց աստղազարդ դրօշակ
Զորս հիմու օրէ ի վեր ամենուն հր
ան եղած է երիտասարդը. կերպ
միխթարական է, խեղճ Դեկէն ա
պահապտեգծներու ձեռքունքներու

Անապատեղծներու ձեռքէն, կարգը
իմին:

Էքրան այս բօմանթիկ քաջութեան
ջրէ բանտի մէջ փակուելով, հա-
սմբողջ ամերիկեան նաւատորմիղը
աւաջն պահել, քանի որ սպան-
սաւեր ալ այս կողմը կուգան, նա-
խիտի բաժնուի և թերես Պօրտո-
ու օգնէ: Այսօր լրադրերը կը հաղ-
ու զինուրներ և խոչոր պաշարման-
ներ ցամաք հանուած են կրկին. բո-
տ Կարսիայի առաջնուց շինած ժ-
նուրներ կարելի պիտի լինի այդ
ը դիւրաւ յարմար կէտերու վրա-
լիքն սպանալ սպանիական նաւե-
նն: Սանտ-Եագօի մէջ 15,000-ի
ացի զինուրներ կան, եանքիներու
որու միացեալ ոյժը 10,000-ի կը
բայց ժամէ ժամ կաւելնայ նոր փ-
ենաւերու բեռներով: Նատ հաւա-
իշգ այս սպանու կատաղի ճակատ-
դի կունենան Սանտ-Եագօի քով,
ոմամբ արդէն տեղի ունեցած կու-
նչամն պիտի համարուին: Ճարահա-
եամբ կը կուուին սպանիացիք,
թեան վստահ ըլլալով հանդերձ՝
լ մենակի կուզեն: Անցեալ շաբթու
լրտեսներ յաջողեցան Կանադա-
պանիացի լրտեսներու պիտին սե-
րը դավի քննիչ պաշտօնեաներ և
սմակ մը զոդնալ: Այդ նաևակը, ո-
ր Սպանիոյ նախկին ծովային նախ-
ու մութ գոյներով կը նկարագրէ Սա-
կը վախնամ, կըսէ Սպանիոյ գ-
ային այս կցորդը, թէ Աստուած-
չէ և մենք պարտութեան դատա-
նք: Եթէ ծովակալ Սէրվ. բան ը-
և Սանտ-Եագօի մնալու յիմարուէ-
է, զայն կօրսուած համարելու է:
պաշտօնեան դառն կերպով կը
որ իրեն պատեհութիւն չէ տրուեր
տերազմի մասնակցելու, խիստ ձա-
գործէն աղատիլ կուզէ, բայց իր
ոխուր վիճակը և պարտականու-
ը կը ստիպեն զինք Կանադա մնալ
պանիոյ շաներուն հսկելու: Որքա-
իր կերելի երիտասարդ լրտեսը կու-
նը չը վարանիր ըսելու, թէ Սպ-
ը պահանջն, որ անմիջապէս իս-
կնքուի: «Որքան ուշանայ հաշտութ-
ծանը պիտի տուժէ մեր հայրե-
սօր կարելի է Կուբան տալով
այց վերջը կը վախնամ, որ ուրիշ
թիւններ ալ կորսնցունէ մայր երկ-
թէ այդ գաղափարը սկսեր է

գործել սպանիական ուղեղներու մէջ, թէև շատ
ուշ, եւրօպական կառավարութեանց միջամտու-
թեան զրոյցներ սկսած են շրջել նորէն, սակայն
կը վախցուի, որ այդ ալ շատ գործնական չը
լինի:

ԱՐՏԱՔԻՆ ՀՈՒՐԵ

—Աւստրիան դարձեալ մնաց առանց պարլամենտի: Կոմս Տունի մինիստրութիւնը, որ կոչվաւմ էր «Նաշտութեան մինիստրութիւն», չը կարողացաւ որ և է հաշտութիւն կայացնել: Անդիմական լրագիրները արդէն դուշակում են, որ աւստրիական հայութ ծառական է:

Հայոց-
ոկ չը
Սահմա-
կան
ասուր-
թիկօն
դրեմն,
թշն-
պայցի

աւստրիական հարց կը ծագի և հնարաւոր է որ
Աւստրիան ընկնի: «Daily News» լրագիրը, հիմն-
վելով Փրանսիական պարլամենտի այժմեան
նախագահ Գէշանելի մի ճառի վրա, ասում է
թէ Աւստրիայի անկման հարցը նախատեսնոված է
ուսու-Փրանսիական դաշնապրութեան մի յօ-
դրուածի մէջ:

— Զերնօգօրիայի սահմանի վրա տեղի ունի-
ցած ընդհարման առիթով Կ. Պատե էնցուո-

— Աւատրիայում տեղի ունեցող հակաբէքական
անկարգութիւնները, ինչպէս երեսում է զանա-
բիւկան գեսպանի պահանջները պաշտպանեց
Ռուսաստանը; Ասում են, որ յարձակում գործող
ալբանացիների թիւը մօտ 20,000 էր: Յարձակ-
ման ենթարկված գիւղերից փախչող կանայք
և երեխաներ կոտորվեցին մահմետականների
ձեռքով:

կան կողմերից ստացվող լուրերից, սարեկ են հակասէմիտ ազիտատօրները։ Ինչպէս սովորական է, քրիստոնէութեան, լուսաւորութեան և ազատութեան անունից խօսող այդ պարոնները իրանց նպատակին համելու համար շահագործել են ժողովրդի ազիտութիւնը, տարածելով լուրեր թէ հրէաները թունաւորեկ են ջրհորները, թէ հրէաներին կառորելու հրաման տուել է ինքը, աւստրիական կառավարութիւնը։ Բանը այնտեղին հասցրին, որ մինչև անգամ սկսեցին հաւատացնել թէ աւստրիական թագաժառանգ Ռուդոլֆ, որ տարիներ առաջ ինքնասպանութիւն գործեց, կենդանի է, ապրում է Ամերիկայում և թոյլ է տուել ոչչացնել հրէաներին։ Աւստրիական կառավարութիւնը կալանաւորեց մօտ 190 մարդ։ Ինչպէս հաղորդում է «Ռուսաց հեռագրական գործակալութիւնը», շատ և շատ գիւղացիներ զջումն են յայտնում իրանց կատարած բռնութիւնների համար և ասում են թէ իրանց խաբեկ են ազիտատօրները, որոնք հաւատացնում էին թէ կառավարութիւնը չի պատժի բռնութիւն անողներին։ Պէտք է ասել որ ժողովուրդը գրգռողների թւում կային և կաթոլիկ հոգեորդականներ։

— Եմենում ազստամբութիւնը սաստկացաւ։
Բ. Քուոր այնտեղ է ուղարկում էլի 7000 զինուոր։ Ազստամբութեան դաւան է անցել մի

ոմն Համիլդի, որ հրաւիրում է արաբներին բոլորավիճ անջատվել թիւրքերից և իրան միայն Ճանաչել զիսաւոր:

—Աթէնքի լրագիրները հաղորդում են, որ Կ. Պօլսի ուսւաց դեսպանութեան առաջին քար-

սպա- տուղարը մի ճանապարհորդութիւն կատարեց
գաղ- Եզէյեան ծովի թիւրքաց կղզիներում։ Նա ծըպ-
ըը»:
նուռ տեալ Կերպով այցելեց այդ կղզիների մեծ մասը
և ուսումնասիրեց Նրանց դրութիւնը։ Լուր կայ

Խո- Ներ կրելով:

Կանաչ թիւ 66 Պատմութեանը

Խակ եթէ այսպիսի քննութիւնները արդիւնաւոր չը լինեն. եթէ վերոյիշեալ երկու երևոյթներին ուրիշ համովիչ բացատրութիւն արվի և ապացուցվի, որ մեր ձեռքն հասած հայոց պատմութիւնը սկզբնապիր է, կամ խոշոր փոփոխաւթիւնների չէ ենթարկվել՝ այն ժամանակ պէտք կը լինի ընդունել, թէ այդ պատմութիւնը նայնակի մի կեղծիք է՝ ինչպէս Ագաթանցեղոսը, Գենորը, Լաբուդնան և ուրիշ պատմութիւններ. մի՛ ներկայումս դեռ անծանօթ հեղինակ ՎII—IX դարերում գրել է այս հայոց պատմութիւնը և նրա յարգը աւելի բարձրացնելու համար՝ վերագրել է նրան Վ դարում ապրող Սահակի և Մեսրովի աշակերտ Մովսէս փիլիսոփային, որին, յայտնի չէ ինչ աղբիւրից առնելով՝ Խորենացի է կոչում, նրա ծննդեան տեղի անունով: Այս դէպքում պատմութեան հեղինակը ոչ մի կերպով չէ կարող Մովսէս Խորենացի անունով մէկը լինել, որովհետեւ սա, ապրելով և գրելով ՎII—IX դարերում՝ չէր համարձակվի ժամանակակիցների առաջ ստել, թէ ինքը Վ դարում է ապրում և Սահակի ու Մեսրովի աշակերտն է.

Թէ այս երկու ենթադրութիւններից մըն է լսկութիւնը, երևի մօտիկ ապագան ցայց կը տայ:

